

1. Písemná zpráva

KDO:

Klára Václavíková

Michaela Adamcová

KDE:

Národní archiv Praha 4, Chodovec

KDY:

17. 10. 2013, 10:00 – 16:00

Na našem setkání v knihovně byla vyslovena dvě témata ke zpracování. První z navržených témat byla korespondence s divadly. Druhé téma se týkalo zpráv ze schůzí. Na základě toho jsme si prošly inventář Scénografického ústavu a zjistily příslušná čísla kartonů. Následovalo kontaktování Národního archivu. Zde jsme si pomocí elektronické pošty objednaly odpovídající kartony, konkrétně tedy čísla 42, 43 a 58 a domluvily jsme si osobní návštěvu.

Do Prahy jsme se vypravily ve čtvrtek 17. 10. v časných ranních hodinách. Na místo badatelny jsme dorazily kolem 10:00. Zde jsme po zaregistrování do systému a nezbytných administrativních úkonech obdržely badatelské rukavičky a vydaly se k paní, která má na starosti výdej archiválií. Vyžádaly jsme si kartony 42 a 43. Zabraly jsme se do čtení a pomalu si začaly utvářet názor na průběh setkání a schůzí Scénografického ústavu.

Dalším, námi objednaným kartonem, bylo číslo 58, obsahující korespondenci Scénografického ústavu s divadly. V kartonu se nacházely dvě složky. První s názvem „korespondence s pražskými divadly“. Druhá nesla název „korespondence s divadly – mimopražská“. Do těchto pořadačů byla poněkud chaoticky zařazena veškerá korespondence jakýmkoli způsobem spojená s divadlem - od nejméně důležitých objednávek osvětlení, závěsů či lepenky až po komunikaci s editory encyklopedií a slovníků. Dále také například korespondence s architekty podílejícími se na nejrůznějších divadelních projektech či na výstavbě nového divadla v Brně (Janáčkovovo divadlo). V tomto neorganizovaném prostředí bylo velmi obtížné se něčeho „chytit“ a snažit se najít si jeden směr zájmu. Vytyčit si badatelský plán a jít za cílem nám v tomto tématu připadalo velmi obtížné, a tak jsme si nakonec po pročtení obou kartonů, zvolily téma zápisy ze schůzí Scénografického ústavu.

Zvolené téma jsme začaly zpracovávat systematicky. Rozdělily jsme si text a začaly se pročítat informacemi. Z materiálů nás postupně nejvíce zaujal rok 1963. Působil na nás „trochu přelomově“. Z prvotního prozkoumání to vypadá, jako by si vedení Scénografického ústavu v tomto roce vytyčilo jakýsi pětiletý plán. Rozvrhlo si práci a projekty, kterým se chce v budoucím pětiletí věnovat. Z toho důvodu jsme samozřejmě začaly pátrat po roce 1968. Začaly jsme si klást otázky, zdali se podařilo předsevzetí uskutečnit a podobně. Pátrání nás odkázalo zpátky do historie, a to k létům 1964 a 1965. A s těmito roky, tedy 1963, 1964, 1965 a 1968 jsme se rozhodly pracovat. Doufáme, že námi vybrané roky budou z hlediska práce Scénografického ústavu zajímavé, možná i kvůli politické situaci ve státě.

Tímto směrem bychom tedy rády vedly naši seminární práci. Dobu strávenou v Národním archivu jsme si rozvrhly následovně. Já jsem vše fotila a diktovala potřebné informace. Míša dle toho sestavila jakýsi rejstřík stránek, které se nám podařilo získat. Zatím se nám podařilo již zmíněný rejstřík převést do elektronické podoby. Pořízené fotografie jsme převedly do počítače. Nyní jsme ve fázi kompletování, kdy k jednotlivým fotografiím přiřazujeme čísla stránek a rozdělujeme si je podle jednotlivých dat schůzí do složek.